

Czarna "Inwokacja"

Czerń to barwa niosąca ze sobą cały bagaż odczuć i skojarzeń.

Ten kolor ~~o~~-nie-kolor, dominuje w scenografii do spektaklu "Inwokacja" w wykonaniu Teatru NN.

Czerń tła, rekwizytów, kostiumu aktora i niske światło żarówek zapalających się na przemian kolorowych, w skrzyniach i czarnym pojemniku na wodę i zwykłych, drażniących oczy blaskiem spirali ~~tworzą~~ ^{złiszających od ~~sceny~~ scena,} obraz i nastrój spektaklu. Te elementy konstruują również przestrzeń sceniczną.

Ograniczona jest ona z boków i z tyłu czarną kotarą, od widowni, przez centrum prowadzi czarny chodnik, na którym w głębi stoją czarne skrzynie. Po lewej stronie skrzynia z wodą, po prawej taboret, niskie sztalugi z kartką papieru, wśród tego ^{położona jest} aktor - jedyny w tym przedstawieniu, w czarnym stroju - czarnym kapeluszu, marynarce, pelerynie z kontrabasem lub wiolonczelą, której gryf wieńczy ~~głowa~~ ^{duża} owalna głowa kruka. W trakcie spektaklu światło wyłania drewnianą kukłę kruka-

podobną do czarnego krzyża. To chyba wszystkie rekwizyty - oprócz wiolonczeli zupełnie czarne. Mała ich ilość na niewielkiej scenie świetnie buduje i określa przestrzeń, tworząc zamkniętą, centralną kompozycję. W jej środku znajdują się skrzynie z kolorowymi żarówkami zapalnymi w trakcie przedstawienia. Ustawiane w dwa rzędy przez aktora nie zmieniają jednak koncepcji kompozycji, ~~określając~~ ^{określając} głębię, przestrzeń ~~jednolitą~~ ^{jednolitą}, niezmienna niemalże ~~kompozycja~~ ^{współgra} z charakterem sztuki zmuszając do skupienia, wyciszenia, podkreślając kameralność.

Wystarcza to potrzebom metaforyczno-symbolicznej sztuki. Wspomiana czerń mimowolnie przynosi/refleksje ocierające się trochę o egzystencjalne lęki. W "Inwokacji" plastyka tworzy całość z literaturą, ^{niezbędna} ~~jest~~ ^{jest} częścią składową.

Dobra, tworząca całość nie znaczy jednak oryginalna - uparcie narzuca mi skojarzenia z teatrami Cricot 2 i Sceną Plastyczną Leszka Mądziaka.

Symboliczna rola rekwizytów przypomina mi bowiem pierwszy, zaśklimat

tworzony przez plastykę drugi z tych teatrów. Proste i oklepane skojarzenia, są dla mnie dosyć wyraźne - przynajmniej w dziedzinie plastyki realizowanej co prawda o wiele kameralniej.

E. M